

[Arbejdsministeren]

lig på lidt længere sigt, og jeg tror også, at vi kan blive enige med arbejdsgiverne om denne holdning.

Jeg kan sige til hr. Tyroll, at vi aldrig har beskyldt venstresocialisterne for at have ansvar eller ære for indførelsen af efterlønsordningen, og hr. Tyrolls indlæg i dag bekræftede jo også, at partiet har en meget negativ vurdering af den gældende efterlønsordning.

Jeg vil gerne sige tak for hr. Poul H. Møllers bemærkninger om det menneskelige behov for og den menneskelige værdi og den beskæftigelsesmæssige effekt af efterlønsordningen.

Der er blevet spurgt, om kompensationen til arbejdsgiverne kun gælder for 1982. Dertil vil jeg med det samme sige, at både forhøjelsen og kompensationen til arbejdsgiverne aftalemæssigt kun er gældende for 1982, idet forliget mellem regeringen og dens forligspartier alene vedrører året 1982. Det vil sige, at ethvert af partierne vil være frit stillet efter udløbet af 1982 til at stille forslag om ændring på disse områder. Det er altså på den baggrund, oplysningerne i min fremsættelse skal forstås.

Hans Jørgen Holm (V):

Nu er det næppe hverken tiden eller stedet til at drøfte en dagpengereform, men jeg forstod på arbejdsministerens kommentarer, at han nok nærmest hælder til den holdning, at man skal lappe videre på det nuværende dagpengesystem og rette det til efterhånden.

Det er for så vidt en smule overraskende, al den stund administrationsdepartementets rapport jo peger på nogle ting vedrørende forudsætningerne for hele dagpengesystemet, nemlig den situation, som den nugældende ordning blev skabt i, slutningen af 1960'erne og dermed 1960'ernes fulde beskæftigelse. Derfor kunne der måske være grund til, at vi på et tidspunkt tog en mere grundig debat om forudsætningerne for dagpengereformen. Den situation, at vi som i dag har ca. 700.000 forskellige personer, der vandrer ud og ind af ledighed og beskæftigelse i løbet af året, er vel ikke rigtig forudset i dagpengeloven. Den opererer med, at enten er man ledig, eller også er man i beskæftigelse. Men den diskussion skal vi måske nok tage grundigere en anden dag.

Jeg vil godt takke arbejdsministeren for oplysningerne om, at man har taget hensyn til den gældende ordning vedrørende samordningen af arbejdsgiverbidragene, hvor man friholder bidragene for den første lønmodtager, og hvis jeg forstod arbejdsministeren ret, ville man nu også medtage invalideforsikringsbidraget. Jeg tror, det er særdeles væsentligt, at man får fritaget nogle mindre arbejdsgivere for et administrativt besvær, og jeg så egentlig helst, at man tog alle områderne ud, sådan at man kunne sige, at de ikke er inde i det administrative apparat, for de får mere end én ansat.

Grethe Fenger Møller (KF):

Denne sal burde ifølge grundloven være den sal, hvor de vigtigste, de mest principielle debatter i det danske samfund finder sted. Det er derfor, jeg føler, at det egentlig er en krænkelse, om ikke direkte, så af grundlovens ånd, når vi bliver stillet over for bemærkninger til et lovforslag, der fastslår, at 5 måneder og 2 dage inden vi har første behandling af dette lovforslag, er alting sat på plads af nogle partier.

Det er da klart, at når man har en flertalsregering, så kan den lægge sine forslag frem. Det er klart, at når et samfund har en mindretalsregering, så må den søge sig et politisk flertal for sine forslag. Men mange gange har vi oplevet, at den parlamentariske procedure er, at man under første behandling af et lovforslag har en principdebat, derefter har man udvalgsbehandling og uformelle drøftelser partierne imellem, og så når man frem til et demokratisk flertal. På mig virker det stødende at læse i bemærkningerne, at der 5 måneder og 2 dage inden første behandling af forslaget altså er nogle, der har ordnet det hele.

Jeg vil sige til arbejdsministeren, at jeg ikke har brugt vendingen, at de ældre bliver presset ud af arbejdsmarkedet af arbejdsgiverne. Det sagde jeg ikke. Jeg sagde, at mange ældre har følt sig tvunget eller presset ud af arbejdsmarkedet, et psykisk pres måske, fordi de har været på dagpengesystemet. Det har ligget i luften, at nu måtte de hellere forsvinde, for tiden var altså til, at man skulle gøre noget for de unge på arbejdsmarkedet. Det kan være et menneskeligt problem. Derfor tror jeg, at vi bliver nødt til i folketinget at diskutere en fleksibel pensionsalder, en